

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

باز تایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فر اشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش سی و ششم

۲۵ می ۲۰۱۴

شورا های رهائی ملی، یگانه قدرت خلق

از ۴ تا ۹ سپتامبر ۱۹۴۳ دومین کنفرانس رهائی ملی در لابیوت تشکیل شد تا وحدت خلق البانی را در مبارزه ضد فاشیستی بیش از پیش تحکیم کند.

کنفرانس به بررسی قدرت دمکراتیک توده ئی که آن را مسأله کلیدی می شمرد، پرداخت. این مسأله، هرچه جریان انقلابی مبارزه عمیق تر می شد اهمیت بیشتر می یافت، به ویژه که «بالی کمبتار» و به طور کلی ارتجاع با تمام قواء می کوشید که قدرت سیاسی را به دست گیرد.

کنفرانس در شرایط مذکور شعار زیرین را اعلام داشت:

«باید شورا های رهائی ملی به مثابه یگانه قدرت خلق در البانی شناخته شوند.»^۱

دومین کنفرانس رهائی ملی یک سلسله تصمیمات گرفت تا قدرت توده ئی به توسعه و تحکیم پایه دمکراتیک خود به تمرکز نائل آید. تعداد اعضای شورای عمومی رهائی ملی را که از لحاظ اهمیت با قانون اساسی برابر بودند تنظیم و تصویب کرد.

تصمیم گرفته شد که ارگان های اجرائی با دستگاه اداری و اقتصادی خویش در جنب شورای عمومی و شوراهای منطقه ئی بر پای گردند.

کنفرانس، سازمان های اتحادیه جوانان ضد فاشیست، اتحادیه زنان ضد فاشیست، اتحادیه دانشجویان ضد فاشیست را (که چندی قبل تحت سرپرستی حزب کمونیست به وجود آمده بودند) به مثابه اجزای لاینفک جبهه رهائیبخش ملی شناخت و سفارش کرد که مورد بیشترین مساعدت و پشتیبانی قرار گیرند. این سازمان ها مانند خود جبهه، خصلت طبقاتی نداشتند بلکه توده های جوانان و زنان را از طبقات و اقشار مختلف کشور در بر می گرفتند و یگانه برنامه آنها

^۱ - قطعنامه دومین کنفرانس رهائیبخش ملی. ۸ سپتامبر ۱۹۴۳. اسناد ارگان های عالی قدرت رهائیبخش ملی. صفحه ۵۸

برنامه جبهه رهائیبخش ملی بود. کنفرانس **لابینوت** موافقتنامه **موکزه** را صریحاً به مثابه سندی ناقض اصول اساسی کنفرانس پزا و مخالف مصالح مبارزه و وحدت خلق البانی افشاء کرد.

چون «بالی کمبتار» به فعالیت خصمانه علیه جنبش رهائیبخش ملی و به همکاری با فاشیست های ایتالیائی ادامه می داد تصمیم گرفته شد که روش کاملاً روشنی در باره او اتخاذ شود: سیاست ضد ملی و ضد توده ئی او، تبلیغات عوام فریبانه او در مورد وحدت ادعائی، نیات او در تفرقه افکنی و برانگیختن جنگ برادر کشی، کاملاً افشاء گردد. در عین حال رهنمود داده شد که مانند گذشته از کوچکترین امکان همکاری با «بالی» و سایر جریانات سیاسی خارج از جنبش رهائی بخشی استفاده به عمل آید ولی این همکاری فقط می تواند بر اساس پلاتفرم کنفرانس پزا و قبل از همه بر اساس شرکت در مبارزه ای بی امان و وقفه ناپذیر به ضد اشغالگران و بر اساس قبول شورا های رهائی ملی به مثابه یگانه قدرت خلق صورت گیرد.

چنین روشی می بایست چشم فریب خوردگان را بگشاید و آنان را از سران مرتجع جدا گرداند.

کنفرانس **لابینوت** هیچ امیدی نداشت که «بالی کمبتار» از راه خیانت باز گردد. کنفرانس به خلق نشان داد که سران بالیست روز به روز در راه همکاری با اشغالگران و مبارزه آشکار با جنبش رهائیبخش ملی به پیش می روند. کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی در پشتیبانی از تصمیمات کنفرانس **لابینوت** به کمیته های منطقه ئی چنین دستور داد:

««بالی» را به طور صریح، باعث تفرقه و جنگ برادر کشی به خلق معرفی کنیم، چنان کنیم که خلق به خوبی دریابد که سیاست «بالی» ما را به برخورد مسلحانه می کشاند، چنان کنیم که خلق به تمامی علیه این دسایس بر خیزد و به این طریق مسؤولیت تاریخی... به حق بر دوش «بالی کمبتار» بیفتد. برای برخورد با «بالی» آماده شویم و کلیه کسانی را که در جنبش رهائیبخش ملی شرکت دارند و همه خلق را آماده گردانیم. «بالی» در تدارک این برخورد است و نباید که ما را دست بسته بگیرد...»^۲

همان روزی که کنفرانس کار خود را تمام می کرد خبر تسلیم ایتالیای فاشیست رسید. این حادثه وضع موجود در البانی را تغییر می داد و در شرایط جدید وظائف جدیدی در برابر حزب کمونیست البانی قرار می گرفت.

ادامه دارد...

^۲- رهنمود های کمیته مرکزی حزب کمونیست البانی، ۱۰ سپتامبر ۱۹۴۳. اسناد عمده حزب کار البانی، جلد اول صفحه ۱۶۱